

Sygn. akt II Ca 1111/17

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Magdalena Bajor-Nadolska**

Sędziowie: **SO Cezary Klepacz (spr.)**

SO Anna Pać-Piętak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 października 2017 roku w Kielcach

sprawy z wniosku B. K.

z udziałem M. O. i W. J.

o zezwolenie na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego

na skutek apelacji uczestniczki od postanowienia Sądu Rejonowego we Włoszczowie z dnia 10 maja 2017 roku, sygn. akt I Ns 135/17

postanawia:

- 1. zwolnić W. J. od udziału w sprawie w charakterze uczestnika;**
- 2. zmienić zaskarżone postanowienie w całości i oddalić wniosek;**
- 3. zasądzić od B. K. na rzecz M. O. kwotę 100 (sto) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

SSO Cezary Klepacz SSO Magdalena Bajor-Nadolska SSO Anna Pać-Piętak

(...)

Sygn. akt II Ca 1111/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 maja 2017 r., sygn. akt I Ns 135/17, Sąd Rejonowy we Włoszczowie zezwolił B. K. na złożenie do depozytu sądowego kwoty 2.528,71 zł tytułem spłaty wynikającej z działu spadku po T. J. i M. L., przeprowadzonego w sprawie o sygn. akt I Ns 30/15 tego Sądu, z zastrzeżeniem, że kwota ta ma być wypłacona M. O. lub jej spadkobiercom po wykazaniu nabycia spadku (pkt 1.) oraz orzekł, że wnioskodawczyni ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie (pkt 2.).

W uzasadnieniu Sąd podał, że B. K. wniosła o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego wskazanej kwoty, wynikającej z postanowienia tego Sądu o dziale spadku, jako należnej spłaty na rzecz spadkobierczyni. Wnioskodawczyni podała, że podjęła próby wywiązania się z obowiązku przekazania należności na rzecz osób uprawnionych, lecz M. O. nie opowiedziała na jej pismo.

Następnie Sąd przytoczył treść art. 693¹ k.p.c. i art. 467 k.c., uznając że wnioskodawczyni wskazała źródło swojego zobowiązania i przyczynę, która uniemożliwiła jej spełnienie świadczenia, co wyczerpuje dyspozycję art. 467 k.c.

Apelację od tego orzeczenia wniosła uczestniczka M. O., zaskarżając je w całości i podnosząc, że wnioskodawczyni zna jej adres, a zatem nie może powoływać się na to, że nie wie, kto jest wierzycielem. Brak wskazania rachunku bankowego uczestniczki nie zwalnia wnioskodawczyni od obowiązku przekazania pieniędzy ani też nie uniemożliwia jego dokonania, np. przekazem pocztowym na adres uczestniczki.

Wskazując na to, skarżąca wniosła o uchylenie postanowienia i oddalenie wniosku o zezwolenie na złożenie do depozytu sądowego oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na apelację B. K. wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, podając że niezwłocznie po uprawomocnieniu się postanowienia o dziale spadku wysłała do uczestników postępowania pisma z prośbą o wskazanie numerów rachunków bankowych, na które mają być przekazane zasądzone od niej kwoty pieniężne. M. O. nie udzieliła odpowiedzi na to pismo, wobec czego wnioskodawczyni nie wiedziała, czy uczestniczka żyje i nadal mieszka pod wskazanym adresem.

W piśmie procesowym z dnia 12 września 2017 r. M. O. podniosła, że skoro odebrała pismo wysłane do niej przez B. K., to wnioskodawczyni nie może twierdzić, że jej adres zamieszkania budził wątpliwości. Zamiast występować z wnioskiem o depozyt, powinna ona była wpłacić pieniądze przekazem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Dłużnik może złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego, jeżeli wskutek okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności, nie wie, kto jest wierzycielem albo nie zna miejsca zamieszkania wierzyciela (art. 467 pkt 1. k.c.) bądź jeżeli z powodu innych okoliczności dotyczących osoby wierzyciela świadczenie nie może być spełnione (art. 467 pkt 4. k.c.).

Żadna z tych okoliczności nie zachodzi w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 454 § 1 zdanie drugie k.c., świadczenie pieniężne powinno być spełnione w miejscu zamieszkania wierzyciela w chwili spełnienia świadczenia; jeżeli wierzyciel zmienił miejsce zamieszkania po powstaniu zobowiązania, ponosi spowodowaną przez tę zmianę nadwyżkę kosztów przesłania.

Wynikający z powołanego przepisu oddawczy charakter długu pieniężnego sprawia, iż dłużnik obowiązany jest świadczyć nawet z uwzględnieniem zmiany miejsca zamieszkania wierzyciela, co oznacza obowiązek dłużnika ustalenia aktualnego miejsca zamieszkania wierzyciela, a spełnienie świadczenia z zaniechaniem aktów staranności, o których mowa, jest niewłaściwym wykonaniem zobowiązania (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 stycznia 2001 r., V CKN 185/00, LEX nr 553824).

B. K. знала miejsce zamieszkania M. O., albowiem uczestniczka odebrała adresowane do niej pismo z dnia 21 marca 2017 r. (k.5, 7). Obowiązkiem wnioskodawczyni była zatem zapłata należnej M. O. kwoty pod tym adresem (osobiście albo przekazem pocztowym). Nie zwalnia B. K. z obowiązku świadczenia niewskazanie przez uczestniczkę jej rachunku bankowego. Miejsce spełnienia świadczenia może być bowiem miejscem siedziby banku wierzyciela jedynie wówczas, gdy strony wyraziły zgodę (w sposób bezpośredni lub dorozumiany) na dokonanie zapłaty na umiejscowiony w określonym banku rachunek wierzyciela (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 14 października 2003 r., I ACa 842/03, OSA 2005/3/15).

Mając to na względzie, skoro nie zachodzą przesłanki złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, należało oddalić wniosek na podstawie art. 693¹ k.p.c., co skutkuje zmianą zaskarżonego postanowienia, zgodnie z art. 386 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Ponieważ interesy wnioskodawczyni i uczestniczki były sprzeczne, zasądzono od B. K. na rzecz M. O. kwotę 100 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego (opłaty od apelacji – k.22) na podstawie art. 520 § 3 k.p.c.

SSO Cezary Klepacz SSO Magdalena Bajor-Nadolska SSO Anna Pać-Piętak